

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Zory Šmolkové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., ve věci

žalobce: **J. B.**
zastoupený advokátem JUDr. Karlem Uhlířem
sídlem Husova 722/13, 301 00 Plzeň

proti
žalovanému: **Ředitel Hasičského záchranného sboru Moravskoslezského kraje**
sídlem Výškovická 40, 700 30 Ostrava-Zábřeh

o přezkoumání rozhodnutí žalovaného č. j. HSOS-741-44/2017 ze dne 29. 8. 2017, ve věci
služebního poměru,

takto:

I. Rozhodnutí žalovaného č. j. HSOS-741-44/2017 ze dne 29. 8. 2018 **se zrušuje** a věc se
vrací žalovanému k dalšímu řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje

II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 11 228 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí k rukám JUDr. Karla Uhlíře, advokáta se sídlem Husova 722/13, 301 00 Plzeň.

Odůvodnění:

1. Žalobou doručenou zdejšímu soudu dne 29. 10. 2018 se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 8. 2018, č. j. HSOS-741-44/2017 (dále jen „napadené rozhodnutí I“), kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzena napadená část rozhodnutí ředitelky kanceláře ředitele Hasičského záchranného sboru (dále jen „HZS“) ze dne 11. 5. 2018, č. j. HSOS-741-34/2017. prvostupňovým rozhodnutím byla žalobci přiznána náhrada věcné škody ve výši 251 800 Kč, zatímco náhrady věcné škody ve výši 267 740 Kč přiznány nebyly. Dále nebylo vyhověno žádosti žalobce o náhradu za bolest ve výši 75 000 Kč a o náhradu nákladů na vyhotovení znaleckého posudku ve výši 2 950 Kč.
2. Žalobce vznesl námitky jednak proti posouzení nároku na náhradu za bolest, jednak k posouzení splnění podmínek pro vznik náhrady věcné škody (náhrada za sekání trávy).
3. V řízení o náhradě za bolest žalovaný dle žalobce nezjistil řádně a úplně skutkový stav, neboť nezohlednil výkon služby žalobce v letech 2008-9 a zejména úrazový děj z roku 2009. V řízení byla pouze izolovaně hodnocena příčinná souvislost mezi zdravotním stavem žalobce a úrazovým dějem z roku 2001. Pomínut byl fakt, že následně byl žalobce v po dobu výkonu služby v bezpečnostním sboru zařazován v rozporu se svou zdravotní klasifikací, a to zejména v letech 2008-9, což vyvrcholilo úrazovým dějem v roce 2009. Z uvedeného nezohlednění novějších skutečností vycházela i vadná formulace otázek kladených znalci MUDr. H. Znalec ve svém posudku pak jednak izolovaně hodnotí pouze úrazový děj z roku 2009, jednak nezodpovídá na důvod vzniku degenerativních změn popsanych v posudku. Dle žalobce právě spojení úrazů z let 2001 a 2009, jakož i výkon služby v rozporu se zdravotní klasifikací, představuje komplexní příčinu jeho nepříznivého zdravotního stavu. Všechny tyto skutečnosti měly být vzaty v potaz, zda nejsou podstatnou příčinou žalobcova zdravotního stavu a mělo být zodpovězeno, jaká je příčina popsanych degenerativních změn. Žalobce dále namítal, že v řízení nebyl nikterak odstraněn rozpor mezi posudkem MUDr. H. a posudkem MUDr. M. Žalobce má též za nesprávný názor správního orgánu, že se měl místo žádosti o bolest domáhat uznání nemoci z povolání, neboť jeho poškození zdraví není v seznamu nemocí z povolání (nař. vl. č. 290/1995 Sb.) a ani se materiálně o nemoc z povolání nejedná. Výhřez meziobratlové ploténky může být totiž způsoben nejen náhlým neobyčejným napětím síly, ale i sérií mikrotraumat.
4. Pokud se týče nároku na náhradu věcné škody, správní orgány neuznaly náhradu věcné škody za sekání trávy na pozemcích žalobce za období od 4. 1. 2015 do 31. 12. 2016. Jakkoli žalobce nezpochybňuje, že pozemky nabyt až po propuštění z bezpečnostního sboru. Škoda se majetkové sféry žalobce projevuje tím, že z důvodu pracovního úrazu nemůže vykonávat činnosti, jež by jinak vykonávat mohl; je nepodstatné, zda tyto činnosti vykonával před úrazem či nikoli. Žadatel nemůže být omezen v právu nabývat věci do

Shodu s prvopisem potvrzuje

vlastnictví. Odškodnění podobně jako u náhrady za ztížení společenského postavení spočívá v náhradě za ztrátu „způsobilosti“ k výkonu určitých činností, avšak u věcné škody jsou kompenzovány náklady na reálně vynaložené činnosti.

5. Ve vyjádření k žalobě žalovaný se žalobou nesouhlasil a navrhl její zamítnutí. Odkázal předně na obsah napadeného rozhodnutí a po rekapitulaci průběhu řízení k žalobním bodům uvedl, že dle jeho názoru je třeba v otázce rozhodování o náhradě za bolest prokázat příčinnou souvislost mezi poškozením meziobratlové ploténky a úrazovým dějem z 8. 3. 2001. V tomto smyslu byla i položena otázka soudnímu znalci. K tvrzenému rozporu mezi znaleckými posudky žalovaný uvedl, že tento rozpor neexistuje, neboť MUDr. M. se vůbec nezabývala příčinnou souvislostí mezi služebním úrazem a výhřezem meziobratlové ploténky žalobce. Správní orgány nepopírají zhoršení zdravotního stavu žalobce, jak jej konstatuje posudek MUDr. M., ale popírají příčinnou souvislost se služebním úrazem ze dne 8. 3. 2001. V řízení završeném žalobou napadeným rozhodnutím, nebyla zjišťována a objasňována příčinná souvislost mezi způsobem výkonu služby žalobce a výhřezem jeho meziobratlové ploténky; toto řízení totiž bylo vedeno o náhradě škody za zdraví, jejíž příčinou byl služební úraz. Nebylo proto ani povinností znalce MUDr. H. objasňovat příčinu, pro níž došlo u žalobce ke gradaci nepříznivého zdravotního stavu. Pokud se týče části žaloby, v níž žalobce brojil proti posouzení náhrady věcné škody za sekání trávy, zdůraznil restituční smysl odškodnění. Z tohoto hlediska je rozhodnou skutečností, zda žalobce vlastnil předmětné pozemky před úrazem či po něm. Neschopnost vykonávat určité činnosti může vést k věcné škodě jen tehdy, dojde-li v důsledku této neschopnosti ke zmenšení majetku poškozeného ve srovnání se stavem před úrazem. Následná nemožnost provádění určitých činností je odškodňována formou náhrady za ztížení společenského uplatnění.
6. Z obsahu správních spisů k napadenému rozhodnutí krajský soud zjistil, že dne 3. 1. 2017 byla HZS Moravskoslezského kraje doručena žádost žalobce o náhradu věcné škody, již bylo zahájeno řízení o náhradě škody. Podáním ze dne 27. 7. 2017 požádal žalobce o náhradu za bolest; k žádosti připojil posudek MUDr. M. Řízení o náhradě za bolest a řízení o náhradě věcné škody byla následně spojena. Usnesením ze dne 16. 10. 2017 byl ustanoven ve věci znalcem a bylo mu uloženo zodpovědět, zda zdravotní stav žalobce od roku 2015 do současnosti a zejména poškození jeho meziobratlové ploténky je v příčinné souvislosti s jeho služebním úrazem ze dne 8. 3. 2001. Žalobce v podání ze dne 4. 12. 2017 poukázal na dlouhodobé zařazování v rozporu s jeho zdravotní klasifikací. MUDr. H. vypracoval dne 27. 2. 2018 znalecký posudek 2/2018, v němž uvedl, že zhoršení zdravotního stavu žalobce od roku 2015 nelze dávat do přímé souvislosti s úrazem v roce 2001; totéž platí o výhřezu meziobratlové ploténky, k němuž došlo následkem postupných degenerativních změn. Žalobce ve vyjádření ze dne 13. 3. 2018 uvedl, že znalecký posudek nemá žádnou vypovídací hodnotu, neboť v něm absentuje vyhodnocení skutečnosti, že byl žadatel po dobu výkonu služby zařazován v rozporu se svou zdravotní klasifikací „C“, a to zejména v období let 2008-2009. Toto zařazování je spojovacím prvkem mezi úrazem z roku 2001 a současným zdravotním stavem žadatele. Žalobce žádal o doplnění znaleckého posudku. Dne 11. 5. 2018 bylo vydáno prvostupňové rozhodnutí č. j. HSOS-741-34/2017, které žalobce napadl dne 28. 5. 2018 odvoláním do výroku II. a III. V souladu se stanoviskem senátu poradní komise krajského ředitele rozhodl žalovaný dne 29. 8. 2018 napadeným rozhodnutím o zamítnutí odvolání žalobce.

Shodu s prvopisem potvrzuje

7. Krajský soud poté co zjistil, že žalobní návrh je věcně projednatelný, přezkoumal napadené rozhodnutí v souladu s ustanovením § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu v době rozhodování žalovaného (ust. § 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
8. Dle ustanovení § 98 odst. 1 zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZSPPBS“), bezpečnostní sbor odpovídá za škodu způsobenou příslušníkovi porušením právní povinnosti při výkonu služby, v přímé souvislosti s ním nebo pro výkon služby.
9. Dle § 101 ZSPPBS příslušník, který utrpěl služební úraz nebo u něhož byla zjištěna nemoc z povolání, má nárok na a) náhradu za ztrátu na služebním příjmu, b) náhradu za bolest a ztížení společenského uplatnění, c) náhradu účelně vynaložených nákladů spojených s léčením, d) jednorázové odškodnění, e) náhradu věcné škody.
10. K žalobním námitkám neúplně zjištěného skutkového stavu a nedostatečného znaleckého zkoumání krajský soud zdůrazňuje, že předmět řízení účastník určuje pomocí vylíčení rozhodných skutkových okolností (skutku) a formulací toho, čeho se domáhá (srov. rozsudek podepsaného soudu č. j. 22 Ad 17/2017-33 z 30. 5. 2018, publ. pod č. 3786/2018 Sb. r. NSS). V projednávané věci žalobce jednoznačně přednesl skutková tvrzení týkající se jeho nesprávného pracovního zařazení a jeho vlivu na vznik náhrady dle ZSPPBS. Správní orgány však tato tvrzení nevzaly v potaz s tím, že nejsou předmětem řízení. Tento závěr je mylný. Jestliže žalobce uvedené skutkové tvrzení v řízení učinil a spojil jej s relutárním nárokem, stal se takovýto nárok předmětem řízení a bylo povinností správních orgánů o tomto nároku vést řízení, tvrzený skutek právně kvalifikovat a nechat znalecky posoudit jeho vliv na zdravotní stav žalobce. Tyto žalobní námitky tedy soud shledal důvodnými.
11. Pokud se týče žalobní námitky rozporů mezi znaleckými posudky, této námitce soud nepřisvědčuje, neboť znalecký posudek MUDr. M. předložený žalobcem se nezabýval problematikou příčinné souvislosti. Rozpor mezi tímto posudkem a posudkem MUDr. H. tak nemůže být konstatován, jak správně uvedl žalovaný.
12. Za zcela nedůvodnou pak pokládá soud žalobní námitku týkající se neuznání nároku na náhradu věcné škody, spočívající v nákladech na údržbu zemědělských pozemků, které žalobce nabyl až po úrazu. Soud se ztotožňuje s odůvodněním, obsaženým na str. 3-4 napadeného rozhodnutí, s nímž žalobce věcně nepolemizuje, pouze „posunuje“ své odvolací námitky do žaloby. Náhrada věcné škody má funkci restituční – a to ve vztahu k okamžiku škodní události. Postupem žalovaného nedochází k omezení žalobcova práva nabývat vlastnictví. Žalobce může po škodní události svobodně nabývat do svého vlastnictví zemědělské pozemky dle libosti, avšak omezení, spočívající v jeho neschopnosti je řádně obhospodařovat již v okamžiku nabytí, má svou kompenzaci obsaženou v poskytnutí náhrady za ztížení společenského uplatnění. Soud podotýká, že jeho posouzení sporu o tuto právní otázku platí v obecné rovině, a nikterak nepředjímá skutková zjištění ohledně okamžiku vzniku škodní události učiněná v řízení vedeném po jeho zrušujícím rozsudku.
13. Za této situace krajský soud rozhodl o zrušení napadeného rozhodnutí bez jednání dle § 76 odst. 1 písm. b) a c) s. ř. s., neboť správní orgán nevedl řízení o části řádně uplatněného

Shodu s prvopisem potvrzuje

nároku, a proto jím zjištěný skutkový stav vyžaduje zásadní doplnění. Právním názorem vysloveným soudem v tomto rozsudku je správní orgán v dalším řízení vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.)

14. V řízení byl plně procesně úspěšný žalobce, kterému v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. vzniklo právo na náhradu nákladů řízení.
15. Uplatněné náklady žalobce tvoří zaplacený soudní poplatek za žalobu ve výši 3 000 Kč, odměna zástupce za dva úkony právní služby – a to převzetí věci a sepsí žaloby dle § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhl. č. 177/1996 Sb., přičemž výše odměny za jeden úkon činí dle § 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 bod 5 vyhl. č. 177/1996 Sb., advokátní tarif (dále jen „AT“) částku 3 100 Kč a dva režijní paušály po 300 Kč. Jelikož je právní zástupce plátcem DPH, je jeho odměna navýšena o částku 1 428 Kč, která odpovídá 21% DPH. Celková výše náhrady nákladů řízení tedy činí 11 228 Kč.
16. Vzhledem k odlišné úpravě s. ř. s. a zák. č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), týkající se nabytí právní moci rozhodnutí, uložil soud žalovanému povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku. Podle § 149 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. zavázal soud žalovaného zaplatit náhradu nákladů řízení k rukám advokáta, který žalobkyni v řízení zastupoval.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Ostrava 11. června 2019

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje